

בש"פ 7525/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7525/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) במ"ת 12518-10-19 מיום 6.11.2019

תאריך הישיבה: כ"ג בחשון התש"ף (21.11.19)

בשם העורר: עו"ד קרן אבלין-הרץ; עו"ד יעקוב ג'בר

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) במ"ת 12518-10-19 מיום 6.11.2019, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 7.10.2019 הוגש כתב אישום נגד העורר, קטין בן 15 שנים, ומעורב נוסף בגין עבירות של יידוי אבן או

עמוד 1

חפץ אחר לעבר כלי תחבורה (עבירה לפי סעיף 332א(א) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק)) וחבלה במזיד ברכב (עבירה לפי סעיף 413 יחד עם סעיף 29 לחוק). לפי עובדות כתב האישום, ביום 29.9.2019 השניים שהו בסמוך לציר הנסיעה של הרכבת הקלה בשכונת שועפאט בירושלים. כאשר הרכבת התקרבה השליך עליה כל אחד מהם אבן ממרחק של כ-20 מטרים בעת שהיו עליה נוסעים. אחת מהאבנים שהשליכו על הרכבת פגעה בה וגרמה לה נזק. דקות ספורות לאחר המתואר לעיל חלפה רכבת נוספת והמעורב השני יידה לעברה אבן נוספת.

2. בד בבד הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים. ביום 10.10.2019 התקיים דיון בבקשה למעצר העורר עד תום ההליכים, במהלכו העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה נגדו. ביום 5.11.2019 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של העורר. שירות המבחן בחן חלופת מעצר של העורר בבית הוריו בפיקוח הוריו ואחותו הגדולה. שירות המבחן התרשם מהעורר כנער המתאים לתחילת תהליך של שינוי חיובי המסוגל לעמוד בתנאים המגבילים שיוטלו עליו, וכי המפקחים המוצעים מבינים את משמעות הפיקוח, מתייחסים ברצינות להליכים המשפטיים נגד העורר ומגויסים לשיקומו. לאור זאת, ובשים לב לגילו הצעיר של העורר ונוכח העובדה שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים, הומלץ על שחרורו למעצר בית בחלופה המוצעת, תוך העמדתו בצו פיקוח של שירות המבחן למשך חצי שנה.

3. בית המשפט דחה את המלצת שירות המבחן, הואיל ושחרור העורר לבית הוריו יעמיד אותו במקום ובנסיבות בהן היה בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו – הן מבחינת מקום המגורים, והן מבחינת החשיפה ללחצים חברתיים וסביבתיים. נקבע כי הפיקוח על ידי הוריו של העורר עלול להישחק במהלך הזמן נוכח מחויבויות נוספות שיש להם. לעניין מקום המגורים המוצע כחלופת מעצר, בית המשפט ציין כי אין לו נתונים האם הם מצויים בתחום העיר ירושלים לצורך פיקוח של המדינה על תנאי השחרור, אך קבע כי די בכך שהעורר הגיע מבית הוריו למקום ביצוע העבירה כדי להראות שהחלופה אינה מאיינת את מסוכנותו. עוד נקבע כי ניתן יהיה לשקול חלופת מעצר אחרת אם תוצע בעתיד.

מכאן הערר שלפני.

4. לשיטת העורר שגה בית המשפט משדחה את בקשתו לשחרור לחלופת מעצר. קביעת בית המשפט לפיה מעצר בית לא יכול להתקיים שעה שחלופת המעצר היא המקום בו התגורר העורר עובר למעצרו אינה במקומה, שכן חשודים רבים משוחררים לחלופת מעצר בביתם. יתרה מכך, שירות המבחן התרשם לחיוב מהעורר ומהמפקחים המוצעים. שחרור העורר למעצר בית לא יעמיד אותו בלחצים החברתיים להם היה נתון טרם מעצרו, שכן עתה הוא יהיה מפוקח בכל שעות היממה. עוד טוען העורר כי קביעתו של בית המשפט כי הפיקוח עלול להישחק עם הזמן היא קביעה כללית וגורפת ואין לה כל אחיזה בנתונים העולים מהמקרה. בהתבסס על התסקיר נקבע כי הוריו של העורר הינם גורם סמכות משמעותי, ואביו של העורר נמצא לכל אורך השבוע בבית. בהתאם להוראת סעיף 10(ב) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 בית המשפט יידרש בלאו הכי לבחון את חלופת המעצר של העורר אחת לשלושה חודשים, אז גם יוכל לבחון את מידת השחיקה. באת-כוח העורר הדגישה כי העורר קטין, שזהו מעצרו הראשון ואין לו עבר פלילי, ולשיטתה בעניינים של קטינים יש להעדיף חלופת מעצר ולהימנע ממעצר עד תום ההליכים. העורר מודע לחומרת מעשיו והפסול בהם והביע רצון ונכונות לשקם עצמו באמצעות הסתייעות בגורמי מקצוע בשיתוף ההורים, וקיים חשש כי השארתו במעצר תדרדר את מצבו ותפגע באפשרות לשקמו.

5. המשיבה סמכה ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי. לטענתה, על אף המלצת שירות המבחן לשחרורו

לחלופת מעצר, מהתסקיר עולה כי הורי העורר אינם מתאימים על מנת לפקח עליו ולאייץ את מסוכנותו. כמו כן, מקום מגוריו של העורר יקשה מאוד על יכולת הפיקוח עליו. בית המשפט הותיר פתח לבחון חלופה אחרת, ואם וכאשר הצעה כזו תעלה יהיה מקום לבחון זאת בכובד ראש.

6. לאחר עיון בערר ושמיעת טענות הצדדים על-פה לפני הגעתי למסקנה כי יש לקבל את הערר. אכן צדק בית המשפט המחוזי כי קיים חשש להישנות העבירה במקרה של שחרור העורר לחלופת מעצר, לאור מקום מגוריו של העורר. עם זאת, במקרה של בחינת מעצר של קטין, יש לתת משקל נכבד לשיקולי שיקום, לאור החשש מהפגיעה וההשפעה הרעה שעלולה להיווצר בבית המעצר, והאינטרס הציבורי בשיקומו ושילובו בחברה (בש"פ 2347/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (19.4.2016); בש"פ 9222/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (1.1.2013)). במקרה זה שירות המבחן התרשם מרצינותם והעריך את יכולותיהם של הוריו ואחותו של העורר כמפקחים עליו, וכך גם התרשמתי אני בדיון שהתקיים לפני לאחר שניהלתי עם שלושתם שיחה והם ענו בכנות על שאלותיי. קיימת אכפתיות רבה הן מצד הורי העורר והן מצד אחותו למצבו, לקידומו בחיים ולניתוק חברתו לגורמים שליליים המצויים בסביבתו. העורר הינו צעיר ביותר, כבן 15 שנים, והוא נעדר עבר פלילי קודם. בנסיבות העניין, אני סבור כי ראוי לקבל את המלצות שירות המבחן שכן נראה שניתן לאייץ את המסוכנות הנשקפת מן העורר באמצעות חלופת המעצר ההדוקה המוצעת בפיקוחם של הוריו ואחותו. השתכנעתי גם כי לא יעלה בידי הורי העורר להציע חלופת מעצר אחרת המרוחקת ממקום מגוריהם בעתיד הנראה לעין. לכן בנסיבות אלו, דחיית הערר עד אשר תועלה חלופת מעצר טובה יותר, היא הלכה למעשה השארת העורר מאחורי סורג ובריח עד תום משפטו.

לאור האמור, אני מקבל את הערר ומורה על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בבית הוריו בכפר ענאתה בפיקוח מתמיד של אחד מהוריו או של אחותו הגב' רניעליאן במשך כל שעות היממה. טרם ישוחרר העורר לחלופת מעצר, העורר יפקיד סך של 10,000 ש"ח בקופת בית המשפט המחוזי בירושלים כערובה למילוי תנאי השחרור וכל אחד משלושת המפקחים (שני הוריו ואחותו) יחתום על ערבותבסך של 10,000 ש"ח.

על פי המלצת שירות המבחן, ניתן בזאת צו פיקוח מעצר של שירות המבחן לתקופה של שישה חודשים מיום שחרורו של העורר לחלופת מעצר כאמור.

ניתנה היום, כ"ו בחשוון התש"ף (24.11.2019).

ש ו פ ט